

10 JAAR HOSPICE DE SCHELP

11 oktober 2008. Een zaterdag. Een mooie dag. Velen van ons zullen zich die dag nog goed herinneren. De dag van de officiële opening van ons hospice. Daarmee werd een periode van grote inspanningen afgesloten. Uit het niets moest het hospice worden opgebouwd. Werkelijk alles moest geregeld worden: financiën, huisvesting, vrijwilligers. Bijdragen van donateurs, fondsen, bedrijven, verenigingen en stichtingen en andere sponsors waren nodig om de start van het hospice mogelijk te maken en om de exploitatie van het eerste jaar rond te krijgen. Het bestuur moest op zoek naar een (betaalbaar) pand, vrijwilligers

moesten geworven worden, de stichting moest officieel opgericht worden, een comité van aanbeveling werd in het leven geroepen, met de vrijwilligers die zich aanmeldden werd een gesprek gevoerd en voor

hen werd een cursus ontwikkeld, afspraken met de zorgverleners en zorgverzekeraar moesten gemaakt worden, het met de hulp van de woningcorporatie gevonden pand moest verbouwd worden en geschikt gemaakt voor vier gastbewoners. De kamers van de gastbewoners, de huiskamer en de keuken moesten worden ingericht, alle materialen en apparaten daarvoor moesten

aangeschaft worden. Het hospice kreeg de naam "De Schelp", de coördinatoren moesten worden

aangesteld, een buurtbijeenkomsten werd belegd, er werd gestart met nieuwsbrieven voor de donateurs, sponsors en andere betrokkenen, een website werd ontwikkeld en informatieactiviteiten werden georganiseerd om bekendheid te geven aan De Schelp. De grote betrokkenheid en bijdrage van veel personen en organisaties, o.a. de Zaanse Rotaryclubs was en is indrukwekkend. Velen van hen zetten zich nog steeds in voor De Schelp

11 oktober 2018. 10 jaar hospice De Schelp. Een niet meer weg te denken voorziening in de Zaanstreek. In die tien jaar hebben meer dan 475 inwoners van Zaanstad, Oostzaan, Wormerland en andere gemeenten de laatste fase van hun leven doorgebracht in ons hospice. Met de ondersteuning van verpleegkundigen, huisartsen, coördinatoren en de vrijwilligers zijn zij in die laatste dagen van hun leven voorzien van de zorg die ze wensen. De dankbaarheid die we daarvoor ontvangen van de nabestaanden, zegt heel veel. Ons hospice is een thuis-nabij huis. Dat kan alleen

maar bestaan door de inzet van vrijwilligers. Die inzet is ongekend groot en daar zijn we heel blij mee.

Dankzij de sponsoring door Rotary club Zaanstad hebben de vrijwilligers het 10-jarig bestaan in juni al kunnen vieren met een dag uit naar de Rijk en in oktober voegen we daar een tweede activiteit aan toe. Onder de vrijwilligers tellen we er nog veel van het eerste uur. Zij mogen genoemd worden, want ze zorgen voor de stabiliteit in ons huis. We hopen dat onze vrijwilligers zich nog heel lang voor de gastbewoners van De Schelp willen blijven inzetten.

Namens het bestuur, Corrie Noom, voorzitter

JUDITH SCHOUTEN, NIET DROMEN MAAR DOEN

Hospice De Schelp opende tien jaar geleden haar liefdevolle deuren. Voor Judith Schouten, vrijwilligster van het allereerste uur, gloort echter al het koper. In april 2006 begon het avontuur met een idee. "Tweeëneenhalf jaar lang zijn Anja de Vries en ik bijna voltijds in de weer geweest met het verwezenlijken van het bijna-thuis-huis." Judith, altijd al een bevlogen doener, werd door Anja aangezocht om te helpen een Zaanse hospice op te richten. "Wij kenden elkaar onder meer van het koffierondje dat ik jaarlijks maakte bij Zaanse instellingen, uit hoofde van mijn wethoudersportefeuille van zorg en welzijn. Anja voerde destijds de directie van een aantal verzorgingshuizen."

Dat de twee een klik hadden, werd snel duidelijk. Bijna tegelijkertijd legden zij hun functies neer en lieten de zware verantwoordelijkheden van alledag

"In die laatste levensfase mag je nog zoveel mogelijk zelf bepalen. Ben je niemand tot last. Is niemand teveel."

over aan de nieuwe garde. Op de lauweren van een succesvol afgeronde carrière rusten, was er voor beide vrouwen echter niet bij. "Nee zeg, dat je pensioneert biedt juist weer ruimte voor een nieuwe passie."

Judith, tot aan haar wethouderschap verpleegkundige op de spoedeisende hulp van onder meer het AMC, voelde direct de noodzaak van de plek waar terminaal zieken zich tot het onvermijdelijke moment liefdevol verzorgd weten. "Anja had een recente en zeer persoonlijke ervaring met een Amsterdams hospice. Binnen de Zaanstreek moest daar ook ruimte voor zijn. Een warme setting, met een gezellige huiskamer, een heerlijke tuin vol geur en kleur, met professionele verpleging waar het nodig is en verzorging naar de persoonlijke behoefte." Het ideaalbeeld werd aan de respectievelijke eettafels geschetst, bijgeschaafd en getoetst. De krachten werden gebundeld. "Samen hebben we een gigantisch netwerk, zijn we allebei niet bang dat in te zetten en om hulp te vragen en hadden wij allebei een enorme drive dit van de grond te krijgen. Tot in detail hebben we uitgedacht wat de plaats van het toekomstige hospice in de gemeenschap inneemt."

Marijke van Essen, oud-directiesecretaresse in het ZMC, bleek van onschatbare waarde bij de realisatie van de plannen. "Financiering, huisvesting en verpleging waren voor zowel

Anja als mij koren op de molen. Een hospice draait echter op vrijwilligers, die bereid en toegerust zijn tot de omgang met terminaal zieke gastbewoners. Marijke nam die logistiek ingewikkelde operatie op zich, wist vrijwilligers te werven en binden en is nu nog actief in de ICT ondersteuning van De Schelp."

De lat ligt hoog. "Wij leveren een hoge kwaliteit zorg. Wil iemand een gebakken visje, dan hoeft die zich niet te schikken in de zuurkoolwens van eventuele andere bewoners. In die laatste levensfase mag je nog zoveel mogelijk zelf bepalen. Ben je nooit tot last en is niemand teveel. Onze vrijwilligers maken dat de gastbewoners zich speciaal kunnen voelen, dat ze er mogen zijn." De naasten van de gastbewoners koesteren zich in dat warme bad. "Het is al zo moeilijk om te erkennen dat de zorg teveel of te moeilijk wordt. Door de rust, de warmte en ook de structuur binnen het hospice kunnen wij veel voor hen betekenen. Zij voelen zich vaak gerustgesteld en getroost door de huiselijke manier van omgang met elkaar. Er heerst hier geen bedrukte stemming, de interactie tussen vrijwilligers en gastbewoners geeft juist een ontspannen sfeer."

Dat er onverminderd veel belangstelling is voor een vrijwilligersfunctie bij het hospice noemt Judith een zegen maar ook een verdienste. "Het geeft enorme voldoening te constateren dat er zoveel mensen bereid zijn om hun tijd zinvol te besteden aan het welzijn van een ander. Die dankbaarheid moet je tonen, en dat gebeurt ook."

Vlak voor het eerste lustrum verwisselde Judith haar bestuursfunctie voor die van zorgvrijwilliger. "Het hospice stond. We hadden een hele kring aan sponsors, bedrijven en professionelen om ons heen verworven. In bestuurlijke zin zat mijn taak er voor mijn gevoel op. Ik wilde niet meer vergaderen maar weer dóen."

Judith deed de nodige cursussen, net als ieder ander, en vervult inmiddels alweer ruim vijf jaar met veel liefde deze voor haar oude maar toch nieuwe rol. "De cirkel is rond. Van verpleegkundige op de altijd hectische spoedeisende hulp, waar direct geschakeld moet worden. Waar ongeruste en soms

hysterische familieleden opgevangen moeten worden. Waar alles snel gaat en contacten vluchtig zijn. Naar nu het rechtstreekse en vaak intense contact met de gastbewoners en hun naasten, het verschil mogen maken tijdens die laatste levensfase. Gewoon simpelweg door ze te vragen wat zij het allerliefste willen."

Twaalfeneenhalf jaar heeft deze veteraan erop zitten. Tijdelijk geveld door een gebroken heup maar spreekwoordelijk alweer trappelend om de handen uit de mouwen te steken.

"Niet meer stilzitten maar doen!"

Deze nieuwsbrief is een uitgave van Stichting Hospice Zaanstreek.
Voor meer informatie zie www.hospice-zaanstreek.nl